Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część LXXXIV.

wydana i rozesłana:

w wydaniu wyłącznie niemieckiem: 2. Lipca 1850,

w wydaniu niniejszem dwujęzykowem: 23. Lipca 1850.

254.

Cesarski patent z dnia 28. Czerwca 1850,

obowiązujące — począwszy od dnia 1. Sierpnia 1850, — dla wszystkich krajów koronnych, dla których wydana jest norma jurysdykcyjna z dnia 18. Czerwca 1850.*),

którym się postanawia, iż egzekucya sędziowskiego wyroku lub sądowej ugody na przyszłość wtedy tylko pozwoloną być może, gdy do nich wprzód klauzula wykonania przyłączona została, i którym się oraz względem przyłączenia tej klauzuli rozporządzają bliższe postanowienia.

My Franciszek Józef pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy etc.; Arcyksiąże Austryi; Wielki-Książe Toskany i Krakowa; Książe Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki-Książe Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Książe górnego i dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli, Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryjulu, Raguzy i Zadry; uksiążęcony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kiburka, Gorycyi i Gradyski; Książe Trydentu i Bryksenu; Margrabia górnej i dolnej Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga etc.; Pan Tryestu, Kattary i na Marchii windyjskiej, Wielki-Wojewoda województwa Serbii, etc. etc.

w celu wykonania zasad, w Naszej ustawie z dnia 18. Czerwca 1850. względem zakresu działalności i przynależności sądów w sprawach cywilnych (normie jurysdykcyjnej) co do egzekucyi §. 71. i t. d. ustanowionych, uprzednio dla objętości krajów

---

*) W części LXXIV. dziennika praw państwa Nr. 237

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

LXXXIV. Stück.

Ausgegeben und versendet in der deutschen Allein-Ausgabe am 2. Juli 1850,
in der gegenwärtigen Doppel-Ausgabe am 23. Juli 1850.

254.

Kaiserliches Patent vom 28. Juni 1850,

wirksam vom 1. August 1850 angefangen für alle Kronländer, für welche die Jurisdictionsnorm vom 18. Juni 1850) erflossen ist,*

wodurch bestimmt wird, dass die Execution über ein richterliches Erkenntniss oder einen gerichtlichen Vergleich in Zukunft nur dann ertheilt werden könne, wenn demselben vorher die Vollstreckungsklausel beigesetzt worden ist, und wodurch zugleich die näheren Bestimmungen über die Beifügung dieser Klausel angeordnet werden.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich; König von Hungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmatien, Croatien, Slavonien, Galizien, Lodomerien und Illirien; König von Jerusalem etc.; Erzherzog von Oesterreich; Grossherzog von Toscana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steier, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Grossfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piacenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg und Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg etc.; Herr von Triest, von Cattaro und auf der windischen Mark; Grosswoiwod der Woiwodschaft Serbien, etc. etc.

verordnen zur Ausführung der in Unserem Gesetze vom 18. Juni 1850 über den Wirkungskreis und die Zuständigkeit der Gerichte in bürgerlichen Rechtssachen (Jurisdictionsnorm) in Beziehung auf die Execution §. 71 u. s. f. aufgestellten Grundsätze, vorläufig für den

---

**) Im LXXIV. Stücke des Reichs-Gesetzblattes Nr. 237.*

koronnych, w których zaprowadzone nowe sądów urządzenie i dla których wydana jest norma jurysdykcyjna, rozporządzamy w myśl §§fów 87. i 120. konstytucyi państwa, jak następuje:

§. 1.

Egzekucya sędziowskiego wyroku (sentencyi, rezolucyi) lub sądowej ugody może — począwszy od 1. Sierpnia 1850. — wtedy tylko pozwoloną być, gdy do onego wyroku lub ugody wprzód klauzula wykonania przyłączona została.

Co się zaś tycze egzekucyi aż do zabezpieczenia, zostają w swej mocy istniejące ustawy.

§. 2.

Przyłączenie klauzuli wykonania przysłuża onemu sądowi, który wydał był wyrok w pierwszej instancyi, albo przed którym ugoda zawartą została.

O to upraszać można piśmiennie albo ustnie, albo też wraz z prożbą o pozwolenie samej egzekucyi.

§. 3.

Jeżeli wyrok więcej zawiera punktów, natenczas klauzula wykonania względem tych udzielona być może, które mocy prawa nabyły. Toż samo też się do ugody stosuje, więcej postanowień zawierającej, względem tych postanowień, których egzekucyi już żądać można.

§. 4.

Na wyrokach cudzokrajowych sądów klauzulę wykonania pierwszy o egzekucyą wezwany austryacki sędzia, za upraszaniem sądu cudzo-krajowego lub strony, wtedy tylko przyłączyć ma, jeżeli po wysłuchaniu obu stron zupełnie niewątpliwą się stała przynależność sądu cudzokrajowego, prawomocność wyroku jakoteż tamtejsze równe postępowanie z wyrokami austryackich sądów, i jeżeli układy między państwami nie zawierają osobnych postanowień.

§. 5.

Udzielenie klauzuli wykonania dzieje się przez umieszczenie takowej na oryginalnem wydaniu wyroku lub ugody, które się w ręku o egzekucyą proszącego znajduje.

Takowa bezpośrednio pod podpisami napisana, podpisem sądu opatrzona być ma, i opiewa jak następuje:

Powyższy wyrok (ugoda) *a)* wedle zupełnej swej treści, albo *b)* co się tycze tej części, która rozporządza: — za wykonalny oświadcza się.

Data, podpis, pieczęć.

Jeżeli wykonalność wyroku lub ugody od jakiego warunku n. p. od złożenia przysięgi zawisłą uczyniono, tedy wypełnienie tego warunku w klauzuli wykonania wyrażonem być powinno. W tym razie klauzula wykonania opiewać ma n. p. Za złożoną przysięgą .... powyższy wyrok itd.

§. 6.

Umieszczenie klauzuli wykonania i jej osnowa zawsze zanotowaną być ma także na koncepcie wyroku albo na sporządzonym względem ugody protokole.

Umfang der Kronländer, in welchen die neue Gerichtsverfassung eingeführt und für welche die Jurisdictionsnorm erflossen ist, im Sinne der §§. 87 und 120 der Reichsverfassung, wie folgt:

§. 1.

Die Execution über ein richterliches Erkenntniss (Urtheil, Bescheid) oder einen gerichtlichen Vergleich soll vom 1. August 1850 angefangen, nur dann ertheilt werden, wenn demselben vorher die Vollstreckungsklausel beigesetzt worden ist.

In Ansehung der Execution bis zur Sicherstellung aber bleiben die bestehenden Gesetze in Kraft.

§. 2.

Die Beisetzung der Vollstreckungsklausel steht jenem Gerichte zu, welches das Erkenntniss in erster Instanz erlassen hat, oder vor welchem der Vergleich geschlossen worden ist.

Sie kann schriftlich oder mündlich, oder auch unter Einem mit der Bewilligung der Execution selbst angesucht werden.

§. 3.

Wenn ein Erkenntniss mehrere Puncte enthält, so kann in Ansehung jener, welche in Rechtskraft erwachsen sind, die Vollstreckungsklausel ertheilt werden. Dasselbe gilt auch von einem Vergleiche, welcher mehrere Bestimmungen enthält, für Jene derselben, deren Execution bereits begehrt werden kann.

§. 4.

Auf Erkenntnisse ausländischer Gerichte ist die Vollstreckungsklausel von dem ersten um die Execution angegangenen österreichischen Richter auf Anlangen des ausländischen Gerichtes oder der Partei nur dann beizusetzen, wenn die Zuständigkeit des ausländischen Gerichtes die Rechtskraft des Erkenntnisses, sowie die jenseitige gleiche Behandlung der Erkenntnisse österreichischer Gerichte nach Einvernehmung beider Theile ausser Zweifel gesetzt ist, und Staatsverträge nicht besondere Bestimmungen enthalten.

§. 5.

Die Ertheilung der Vollstreckungsklausel geschieht durch Beisetzung derselben auf der Original-Ausfertigung des Erkenntnisses oder Vergleiches, welche sich in Handen des Executionswerbers befindet.

Sie ist unmittelbar unter die Unterschriften zu schreiben, mit der Fertigung des Gerichtes zu versehen, und lautet wie folgt:

Vorstehendes Erkenntniss (Vergleich) wird a) *seinem vollen Inhalte nach, oder* b) *in Ansehung jenes Theiles, welcher verordnet — für vollstreckbar erklärt.*

Datum, Unterschrift, Siegel.

Ist die Vollstreckbarkeit eines Erkenntnisses oder Vergleiches von einer Bedingung, z. B. Eidesleistung abhängig gemacht, so ist die Erfüllung dieser Bedingung in der Vollstreckungsklausel auszudrücken. In diesem Falle hat sie zu lauten, z. B. Ueber den abgelegten Eid . . . wird vorstehendes Erkenntniss u. s. w.

§. 6.

Die Beisetzung der Vollstreckungsklausel und ihr Wortlaut ist auch immer auf dem Concepte des Erkenntnisses oder auf dem über den Vergleich aufgenommenen Protokolle anzumerken.

Duplikat klauzulą wykonania opatrzonego wyroku lub ugody o egzekucyą uprazsającemu, w przypadku, gdyby pierwsze wydanie oryginalne zagubiono, inaczej nie może być wydanym, jak tylko po wysłuchaniu strony przeciwnej względem tego, czy na podstawie klauzuli wykonania już przedsięwzięto środki egzekucyjne, które i z jakim skutkiem.

Duplikat zawsze jako taki oznaczonym być i na nim umieścić się ma, czy na podstawie pierwszego wydania przedsięwzięto już środki egzekucyjne, które i z jakim skutkiem. Każde wydanie duplikatu zanotowanem być ma na koncepcie wyroku lub na sporządzonym względem umowy protokole. Przez wydanie duplikatu ustaje wszelka dalsza egzekucyi moc pierwszego wydania.

§. 7.

Każdy przez sąd tu na wstępie wspomnionych krajów koronnych klauzulą wykonania opatrzony wyrok i każda takowa ugoda wykonalną jest w całej objętości państwa austryackiego. Sąd o wykonanie wezwany ani dochodzeniem rzeczy samej, ani dochodzeniem przynależności sądu co do przyłączenia klauzuli wykonania zajmować się nie powinien, jeżeli zaś ważne powstają u niego wątpliwości przeciw prawdziwości klauzuli wykonania, tedy urzędowie wyjednać sobie może pewność względem tego; atoliż sąd nawet i w tym przypadku środki, ku zabezpieczeniu o egzekucyą upraszającego potrzebne, bez przerwy przedsięwziąć winien i tylko z dalszemi krokami egzekucyjnemi tymczasem wstrzymać ma.

§. 8.

Egzekucyi żądający, załączywszy oryginał (lub duplikat) wyroku lub ugody, klauzulą wykonania opatrzonej, może upraszać o pozwolenie egzekucyi, albo pośrednio u tego sądu powiatowego, w którego okręgu się egzekucya przedsięwziąść ma, albo u sędzi wyrokującego, a u tego ostatniego wyjednać sobie rekwizycyą dotyczącego sądu powiatowego do przedsięwzięcia egzekucyi. Tylko jeżeli idzie o wykonanie na dobru nieruchomem, tedy pozwolenie wyłącznie przystoi temu sądowi powiatowemu, w którego publicznej księdze wciągnione jest dobro nieruchome, albo, jeżeliby dobro nieruchome w publicznej księdze wciągnione nie było, temu sądowi powiatowemu (przy nie wciągnionych całych kluczach dóbr, w różnych okręgach leżących, temu sądowi krajowemu), w którego okręgu leży dobro nieruchome (cały klucz dóbr) albo większa onego część. Wszakże i w tym przypadku żądającemu egzekucyi wolno podać prożbę do sądu wyrokującego, końcem urzędowego przesłania tejże do sądu, który przedsięwzięcia egzekucyi dozwolić ma (§§. 54, 72. normy jurysdykcyjnej z d. 18. Czerwca 1850).

§. 9.

Sąd do przedsięwzięcia egzekucyi powołany, pod oryginałem albo duplikatem klauzuli wykonania, zawsze zanotować ma, które egzekucyjne kroki na podstawie wyroku lub ugody przedsięwzięto, lub jakie wypłaty w skutek przeprowadzonej egzekucyi uiszczono.

Ein Duplicat des mit der Vollstreckungsklausel versehenen Erkenntnisses oder Vergleiches darf dem Executionswerber, im Falle die erste Original-Ausfertigung in Verlust gerathen ist, nur nach Vernehmung des Gegentheils darüber, ob und welche Executions-Schritte und mit welchem Erfolge auf Grund der Vollstreckungsklausel bereits vorgenommen wurden, ausgefertigt werden.

Ein Duplicat ist stets als solches zu bezeichnen und es ist auf demselben beizusetzen, ob und welche Executions-Schritte und mit welchem Erfolge bereits auf Grund der ersten Ausfertigung vorgenommen wurden. Jede Ausfertigung eines Duplicates ist auf dem Concepte des Erkenntnisses oder auf dem über den Vergleich aufgenommenen Protokolle anzumerken.

Durch Ausfertigung eines Duplicates erlischt jede weitere Executionskraft der ersten Ausfertigung.

§. 7.

Jedes von einem Gerichte der im Eingange bezeichneten Kronländer mit der Vollstreckungsklausel versehene Erkenntniss und jeder solche Vergleich ist in dem ganzen Umfange des österreichischen Kaiserreiches vollstreckbar. Das um die Vollstreckung angegangene Gericht hat weder auf eine Prüfung der Sache selbst oder der Zuständigkeit des Gerichtes zur Beisetzung der Vollstreckungsklausel einzugehen; wenn ihm aber erhebliche Bedenken gegen die Echtheit der Vollstreckungsklausel auffallen, kann es sich darüber im ämtlichen Wege Gewissheit verschaffen; jedoch hat es selbst in diesem Falle die zur Sicherstellung des Executionswerbers nöthigen Schritte unaufgehalten vorzunehmen und nur mit weiteren Executionsschritten einstweilen inne zu halten.

§. 8.

Der Executionswerber kann die Bewilligung der Execution, unter Beibringung der Originalausfertigung (oder Duplicates) des mit der Vollstreckungsklausel versehenen Erkenntnisses oder Vergleiches, entweder unmittelbar bei jenem Bezirksgerichte, in dessen Sprengel die Execution vorzunehmen ist, oder bei dem Erkenntnissrichter ansuchen, und bei letzterem die Requisition des betreffenden Bezirksgerichtes zur Vornahme erwirken. Nur wenn es sich um die Vollstreckung an einem unbeweglichen Gute handelt, stehet die B e w i l l i g u n g ausschliesslich jenem Bezirksgerichte zu, in dessen öffentliehem Buche das unbewegliche Gut eingetragen ist, oder wenn das unbewegliche Gut in einem öffentlichen Buche nicht eingetragen wäre, jenem Bezirksgerichte (bei nicht eingetragenen ganzen Güter-Complexen, die in verschiedenen Sprengeln liegen, jenem Landesgerichte) zu, in dessen Sprengel das unbewegliche Gut (der ganze Güter-Complex) oder der grössere Theil desselben gelegen ist. Jedoch steht dem Executionswerber auch in einem solchen Falle frei, das Gesuch bei dem Erkenntnissgerichte zur ämtlichen Uebersendung an das Gericht, welches die Vornahme zu bewilligen hat, anzubringen (§§. 54, 72 der Jurisdictionsnorm vom Juni 1850).

§. 9.

Das zur Vornahme der Execution berufene Gericht hat unter dem Originale oder Duplicate der Vollstreckungsklausel immer anzumerken, welche Executionsschritte, auf Grund des Erkenntnisses oder Vergleiches vorgenommen oder welche Zahlungen darauf in Folge durchgeführter Execution geleistet worden sind.

Zanotowanie takowe na żądanie strony, umieścić należy także na koncepcie wyroku albo na protokole względem ugody sporządzonym, albo też na wydanym wyroku lub ugodzie, w ręku egzekwowanego się znajdującej.

§. 10.

Wstrzymanie dalszej egzekucyi, dozwolone albo przez sąd wyrokujący pierwszej instancyi, albo w drodze rekursu przez wyższego sędzi, zanotowanem być winno albo na koncepcie wyroku, albo na protokóle względem ugody sporządzonym, i na wydanym wyroku lub ugodzie, w ręku egzekwowanego się znajdującej.

Sąd powiatowy, u którego się egzekucya w toku znajduje, jeżeli mu przedłożono takowe rozrządzenie — na żądanie egzekwowanego, dalsze egzekucyjne środki wstrzymać ma. Jeżeli takowego rozrządzenia nie przedłożono, sąd do przedsięwzięcia egzekucyi przynależny, wtedy tylko dalszy ciąg egzekucyi wstrzymać może, jeżeli egzekwowany w stanie jest wiarogodnie wykazać, że mu z przedsięwzięcia dalszego kroku egzekucyi, wyniknąćby mogła wielka i niepowetowana szkoda. Atoliż w takowym przypadku, sędzia egzekwujący, z uwzględnieniem oddalenia sądu wyrokującego, wyznaczyć ma stosowny termin, w przeciągu którego egzekwowany przedłożyć ma rozrządzenie sędzi wyrokującego, egzekucyą wstrzymujące; po bezskutecznem upłynieniu tego odroczyć się nie mogącego terminu, egzekucyą bez wszelkich innych kroków dalej prowadzić należy.

Ostateczne prawomocne rozstrzygnienie względem skargi, przez egzekwowanego w celu uchylenia prawa egzekucyjnego wytoczonej, zanotowanem być ma na koncepcie wyroku albo na protokole względem ugody sporządzonym, a na żądanie stron także na oryginalnych wydaniach.

§. 11.

Podane tu przepisy, znajdują swe zastosowanie także i do wyroków wydanych przez sądy karne, lub przez władze administracyjne, o ile względem tych sądy cywilne powołane są, na nie egzekucyą udzielać. Umieszczenie klauzuli wykonania, w ostatnim razie przystoi onemu sądowi powiatowemu, w którego okręgu najpierwej egzekucya ma być przedsięwziętą.

§. 12.

W skutek niniejszego rozporządzenia, tracą moc swą obowiązującą wszystkie temuż przeciwne postanowienia dotychczasowego ustawodawstwa; względem dopuszczalnych zaś sposobów i stopni egzekucyi, tudzież względem postępowania, jakie przy takowej zachować się ma, pozostają jeszcze w swej mocy dotychczasowe ustawy.

Postanowienia przechodnie,

§. 13.

Co się tycze prawomocnych wyroków, przed działalnością niniejszej ustawy wydanych, tudzież co się tycze zawartych sądowych ugód, podane tu przepisy wtedy tylko w zastosowanie wejść mają, jeżeli upraszać się ma o pozwolenie egzekucyi u innego sądu, jak u tego, który zajął miejsce dawniejszego sędzi wyrokującego.

Diese Anmerkung ist auf Ansuchen einer Partei auch auf das Concept des Erkenntnisses oder das über den Vergleich aufgenommene Protokoll oder die in Händen des Executen befindliche Ausfertigung des Erkenntnisses oder Vergleiches zu setzen.

§. 10.

Die von dem Erkenntnissgerichte erster Instanz oder im Berufungswege von dem höheren Richter bewilligte Einstellung weiterer Execution ist auf dem Concepte des Erkenntnisses oder dem über den Vergleich aufgenommenen Protokolle, und auf der in Handen des Executen befindlichen Ausfertigung des Erkenntnisses oder Vergleiches anzumerken.

Gegen Beibringung dieser Verfügung ist über Ansuchen des Executen von jenem Bezirksgerichte, bei welchem eine Execution im Zuge ist, mit weiteren Executionsschritten inne zu halten. Ohne Beibringung solcher Verfügung kann von dem zur Vornahme der Execution zuständigen Gerichte nur dann mit der Fortsetzung der Execution inne gehalten werden, wenn der Execut glaubwürdig nachzuweisen vermag, dass ihm mit der Vornahme eines weiteren Executionsschrittes grosser und unersetzlicher Schaden zugefügt würde. Jedoch hat in diesem Falle der Executionsrichter eine mit Rücksicht auf die Entfernung des Erkenntnissgerichtes angemessene Frist zu bestimmen, binnen welcher der Execut eine die Execution einstellende Verfügung des Erkenntnissrichters beizubringen hat; nach fruchtlosem Verstreichen dieser nicht erstreckbaren Frist ist die Execution ohne weiters fortzusetzen.

Die endliche rechtskräftige Entscheidung über die von dem Executen auf Erlöschung des Executionsrechtes angebrachte Klage ist auf dem Concept des Erkenntnisses oder dem über den Vergleich aufgenommenen Protokolle und auf Verlangen der Parteien auch auf den Original-Ausfertigungen anzumerken.

§. 11.

Die hier gegebenen Vorschriften finden ihre Anwendung auch auf die von Strafgerichten oder von Verwaltungsbehörden erlassenen Erkenntnisse, in soferne die Civilgerichte darüber die Execution zu ertheilen berufen sind. Die Beisetzung der Vollstreckungsclausel steht in letztem Falle jenem Bezirksgerichte zu, in dessen Sprengel zuerst eine Execution vorgenommen werden soll.

§. 12.

In Folge gegenwärtiger Verordnung treten alle, derselben entgegenstehenden Bestimmungen der bisherigen Gesetzgebung ausser Wirksamkeit; über die zulässigen Arten und Grade der Execution und das bei derselben zu beobachtende Verfahren bleiben die bisherigen Gesetze noch in Wirksamkeit.

Transitorische Bestimmungen.

§. 13.

In Ansehung der vor der Wirksamkeit des gegenwärtigen Gesetzes erflossenen rechtskräftigen Erkenntnisse und geschlossenen gerichtlichen Vergleiche haben die hier gegebenen Vorschriften nur dann zur Anwendung zu kommen, wenn die Bewilligung der Execution bei einem andern Gerichte angesucht werden will, als jenem, welches an die Stelle des früheren Erkenntnissrichters getreten ist.

§. 14.

Za wezwaniem sądów z owych krajów koronnych, w których urządzenie sądów z dnia 14. Czerwca 1849. i norma jurysdykcyjna z dnia 18. Czerwca 1850. w skutek jeszcze nie weszła, mają sądy tych krajów koronnych, dla których niniejsza ustawa wydana jest, co się tycze egzekucyi, także i bez przedłożenia klauzuli wykonania, wedle dotychczasowych ustaw postępować.

§. 15.

Równie też do sądów owych krajów koronnych, w których urządzenie sądów i norma jurysdykcyjna mocy obowiązującej jeszcze nie nabyła, względem przedsięwzięcia egzekucyi ugód i wyroków sądów tych krajów koronnych, dla których niniejsza ustawa wydana jest, aż do dalszego rozporządzenia dotychczasowym sposobem udawać się winno.

Schönbrunn dnia 28. Czerwca 1850.

Franciszek Józef.

Schwarzenberg. Krauss. Bach. Bruck. Thinnfeld. Gyulai. Schmerling. Thun. Kulmer.

§. 14.

Auf Ersuchen von Gerichten aus jenen Kronländern, in welchen die Gerichtsverfassung vom 14. Juni 1849 und die Jurisdictionsnorm vom 18. Juni 1850 noch nicht in Wirksamkeit getreten ist, ist von den Gerichten der Kronländer, für welche gegenwärtiges Gesetz erlassen ist, bezüglich der Execution auch ohne Beibringung der Vollstreckungsclausel nach den bisherigen Gesetzen vorzugehen.

§. 15.

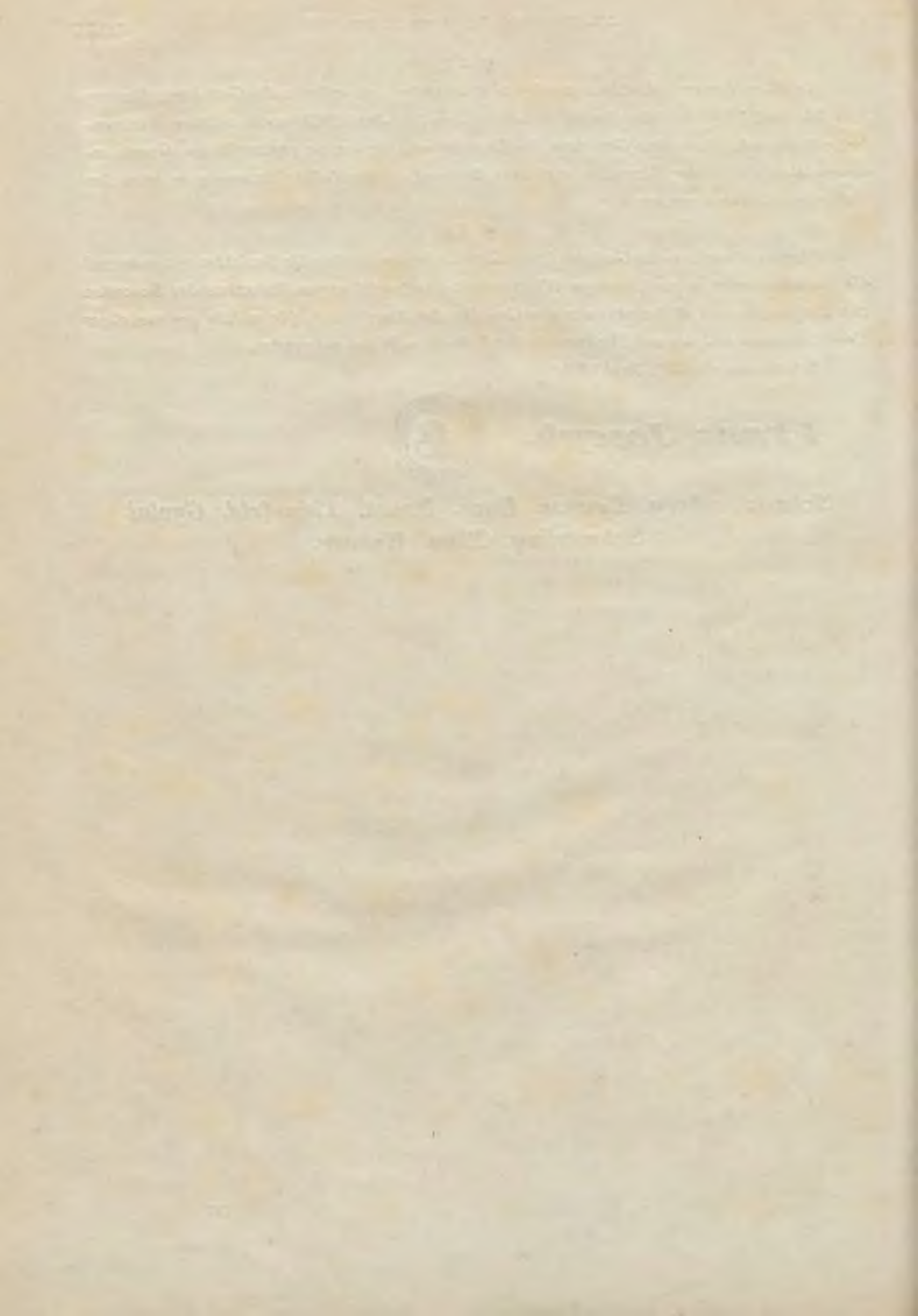
Ebenso ist sich an die Gerichte jener Kronländer, in welchen die Gerichtsverfassung und die Jurisdictionsnorm noch nicht in Wirksamkeit getreten ist, wegen Vornahme der Execution von Vergleichen und Erkenntnissen der Gerichte der Kronländer, für welche gegenwärtiges Gesetz erlassen ist, bis auf Weiteres in der bisherigen Weise zu wenden.

Schönbrunn den 28. Juni 1850.

Franz Joseph.

Schwarzenberg. Krauss. Bach. Bruck. Thinnfeld. Gyulai.
Schmerling. Thun. Kulmer.

Dziennik praw państwa i rządu

Cesarstwa austryjackiego.

Część LXXXV.

Wydana i rozesłana

w wydaniu wyłącznie polskiem: 3. Lipca 1850, w wydaniu ulotnem dwujęzykowem 24. Września 1850.

265.

Ceaarski patent z dnia 28. Czerwca 1850,

obowiązujący dla krajów koronnych Austryi poniżej i powyżej Ensy, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy, Gorycyi i Gradyski z Istryą, Tryestu, Tyrolu z Vorarlbergiem, Czech, Morawii, górnego i dolnego Szlązka,

którym się, poczawszy od dnia obwieszczenia, postanawia postępowanie przy pertraktacyach spadków, tudzież w sprawach opiekuńczych i kuratelarnych dla rzeczonych krajów koronnych.

My Franciszek Józef pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki:

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Sławonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimski i t. d. Arcyksiążę Austryi; Wielki Książę Toskany i Krakowa; Książę Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii, Książę górnego i dolnego Szlązka, Modeny, Parmy, Placency i Gwastalli, Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryjulu, Ragusy i Zadry; Uksiążęcony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kyburga, Gorycyi i Gradyski; Książę Trydentu i Brixenu; Margrabia górnej i dolnej Łużycy i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenbergu i t. d.; Pan Tryestu, Kattaru i na Marchii windyjskiej; Wielki Wojewoda województwa Serbii i t. d. i t. d.

Rozporządzamy na podstawie §. 120. Konstytucyi państwa, uprzednio dla objętości niżej wymienionych krajów koronnych, jako to: arcyksięstwa Austryi poniżej i powyżej Ensy, księstwa Solnogrodu, księstwa Styryi, księstwa Karyntyi, księstwa Krainy, uksiążęconego hrabstwa Gorycyi i Gradyski z margrabstwem Istryi [illegible] Tryestu z jego okręgiem, uksiążęconego hrabstwa Tyrolu z krajem Vorarlbergiem, króle-